

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Danou Černou v právní věci

žalobce: **X**
bytem X
zastoupen JUDr. Ladislavem Kolačkovským, advokátem
sídlem Opletalova 1535/4, 110 00 Praha 1

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 1292/25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 3. 2023, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 21. 3. 2023, č. j. X se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 4 719 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobce JUDr. Ladislava Kolačkovského, advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalované ze dne 21. 3. 2023, č. j. X (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým byly zamítnuty jeho námitky a potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 6. 10. 2022, č. j. X (dále též „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byl žalobci podle ustanovení § 56 odst. 1 písmene e) a ustanovení § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) od 12. 11. 2022 snížena výše invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně na invalidní důchod pro invaliditu II. stupně. Podle posudku Pražské správy sociálního zabezpečení (dále jen „PSSZ“) ze dne 5. 5. 2022 žalobce již není invalidní podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění pro invaliditu III. stupně. Podle tohoto posudku byl žalobce podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. b) uvedeného zákona uznán od 5. 5. 2022 invalidním pro invaliditu II. stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla o 55 %. Uvedeným posudkem byl posouzen zdravotní stav žalobce a míra poklesu jeho pracovní schopnosti rovněž zpětně se závěrem, že od 26. 11. 2018 do 17. 1. 2019 byl invalidní v I. stupni.
2. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce námitky, které korespondují námitkám uplatněným v žalobě. Žalobce mimo jiné namítal, že není správně stanoveno datum vzniku invalidity, když dostupné podklady ve spise k řízení i k řízením předchozím prokazují vznik jeho invalidity již k době hlouběji v minulosti, a to k datu X, tedy k datu jeho 18 narozenin, jakož i k roku 2013 a také k roku 2017.
3. V rámci námitkového řízení byl lékařem žalované dne 7. 3. 2023 vypracován posudek, který dospěl ke shodným závěrům jako posudek z prvostupňového řízení ze dne 5. 5. 2022, tedy, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení srovnatelné se zdravotním postižením uvedeným v kapitole V, položce 7b přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 45 %. Vzhledem k vlivu na schopnost využívat dosavadní vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnosti pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace se podle ustanovení § 3 odst. 2 citované vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 10 % bodů na celkových 55 %. Od 5. 5. 2022 se již nejedná o invaliditu III. stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění, ale jde o invaliditu II. stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) uvedeného zákona. Uvedeným posudkem byl posouzen zdravotní stav žalobce a míra poklesu jeho pracovní schopnosti rovněž zpětně od data, kdy žalobce dovršil 18 let věku, tj. od X se závěrem, že od X do 25. 11. 2018 nebyl žalobce invalidní dle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, od 26. 11. 2018 do 17. 1. 2019 byl žalobce invalidní, jednalo se o invaliditu I. stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) uvedeného zákona, z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 45 %. Žalovaná v napadeném rozhodnutí uvedla Žalovaná v napadeném rozhodnutí uvedla, že se v rámci přezkumu rozhodnutí zabývala všemi námitkami žalobce,

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

přičemž jeho zdravotní stav posoudila komplexně nad jejich rozsah. Jelikož po přezkoumání celkového zdravotního stavu činí pokles pracovní schopnosti žalobce 55 %, a nejsou tak splněny podmínky pro přiznání invalidity II. stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění, shledala námitky jako nedůvodné.

4. Žalobce v podané žalobě vyjádřil nesouhlas s posouzením svého zdravotního stavu posudkovým lékařem. V této souvislosti namítl, že jeho zdravotní stav byl neobjektivně posouzen co do funkčního hlediska jako postižení co do míry poklesu pracovní schopnosti odpovídající položce 7b kapitoly V, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. s mírou poklesu pracovní schopnosti 45 % a zvýšením z důvodu komorbidit o dalších 10 % na celkový pokles 55 %. Tento posudkový závěr dle žalobce naprosto neodpovídá obsahu výchozích zdravotních a odborných zpráv a především realitě. Žalobce zdůraznil, že v předchozím řízení bylo závěrem posouzení co do funkčního hlediska jako postižení co do míry poklesu pracovní schopnosti odpovídající položce 7c kapitoly V, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. s mírou poklesu pracovní schopnosti 70 %. K žádné posudkově významné změně oproti předchozímu posouzení v rozhodném období nedošlo. Namítl, že lékař LPS při vypracování podkladového posudku a posudkového závěru nepřihlédl ke všem skutečnostem, jež byly uvedeny v podkladové dokumentaci, neposoudil zdravotní stav dostatečně a objektivně, v souladu s realitou a taktéž s příslušnými právními předpisy a interpretoval skutečnosti v podkladovém materiálu nedostatečně, respektive nesprávně. Posudkový lékař přezkoumatelně neodůvodnil závěr, z jakého důvodu došlo u žalobce k údajnému snížení míry poklesu pracovních schopností z původních 70 % na 55 %. Z lékařských zpráv MUDr. J. ze dne 21. 1. 2022 a 28. 7. 2022 z hlediska medicínského vyplývá, že nejen že v případě žalobce je opodstatněno kontinuálně přiznání invalidity III. stupně, avšak též, že v období po 17. 1. 2019 v žádném případě nedošlo k natolik posudkově významné změně jeho zdravotního stavu, která by odůvodňovala snížení stupně invalidity z III. na II. stupeň.
5. Jako další vadu podkladového posudku LPS a na něm postaveného napadeného rozhodnutí žalovaný namítl, že sice lékař z posudku podrobně popisuje vývoj zdravotního stavu žalobce v minulosti, avšak vůbec neřeší otázku, zdali bylo správně v původním řízení o první žádosti o invalidní důchod stanoveno datum vzniku invalidity. Posudkový lékař ignoroval v posudku podklady z žalobcova dětství, tedy především vysvědčení ze speciální školy. Ve spise ČSSZ je zpráva z psychiatrického vyšetření Psychosomatická ambulance, MUDr. V. N. ze dne 29. 5. 2017 a dále výpis ze zdravotnické dokumentace ze sanatoria Ondřejov, ze dne 5. 6. 2020 a zpráva z psychologické ambulance Fakultní Thomayerovy nemocnice, Mgr. J. K. ze dne 7. 5. 2021. Obsah těchto zpráv a informací nebyl zohledněn. Žalobce má za to, že při správném postupu při posouzení mělo být hodnoceno i to, kdy je prokazatelný vznik žalobcovy invalidity, a to minimálně ve stupni II se změnou na stupeň III k 17. 1. 2019. Dle žalobce je nejpozdější datum vzniku invalidity den X, vzhledem k vrozené diagnóze poruchy autistického spektra, což doložil vysvědčením ze speciální školy, kterou absolvoval a lékařskými zprávami, dále pak 23. 9. 2013, což doložil čerpáním služeb sanatoria Ondřejov a následně 29. 5. 2017 s odkazem na zprávu MUDr. N.
6. Žalobce dále poukázal na to, že ačkoli podkladový posudek LPS byl vypracován ke dni 5. 5. 2022, rozhodnutí prvostupňového orgánu na jeho podkladě bylo vydáno až ke dni 12. 11. 2022, tedy více než 6 měsíců po vypracování podkladového posudku. V této souvislosti namítl, že z rozhodnutí nevyplývá, že by se správní orgán před vydáním rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

jakkoli pokusil prověřit aktuálnost podkladového posudku a jeho soulad se skutkovým stavem k době vydání rozhodnutí a rozhodl tudíž na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu.

7. Žalobce konečně namítl, že procesní a materiální vady řízení, respektive lékařských výstupů, z nichž žalovaný vycházel, se odrážejí v porušení principu předvídatelnosti rozhodnutí. V této souvislosti odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu ČR.
8. Žalovaná ve vyjádření k žalobě s odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že je přesvědčena, že po zhodnocení veškeré zdravotnické dokumentace žalobce byl posudkem vypracovaným lékařem pracoviště ČSSZ Hradec Králové oddělením LPS plně posouzen a zjištěn zdravotní stav žalobce. Při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz. Posudek považuje žalovaná za objektivní. S ohledem na namítanou nesprávnost posouzení zdravotního stavu navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR.
9. Soud o posouzení zdravotního stavu žalobce požádal Posudkovou komisi MPSV ČR v Praze. Z posudku této komise ze dne 25. 10. 2023 a jeho doplňku ze dne 14. 2. 2024 soud zjistil, že od X do 31. 12. 2009 nebyl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Zdravotní stav nebyl dlouhodobě nepříznivý. Od 1. 1. 2010 do 22. 9. 2013 nebyl invalidní dle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Zdravotní stav nebyl dlouhodobě nepříznivý. Od 23. 9. 2010 do 14. 5. 2017 nebyl invalidní dle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 10 %. Od 15. 5. 2017 do 17. 1. 2019 byl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Šlo o invaliditu II. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) uvedeného zákona, nešlo o invaliditu III. stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) uvedeného zákona. Od 18. 1. 2019 do 4. 5. 2022 byl invalidní dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění. Nejednalo se již o invaliditu II. stupně, ale stupně III. dle § 39 odst. 2 písm. c) uvedeného zákona. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 70 %. Od 5. 5. 2022 je invalidní dle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Nejde již o invaliditu III. stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) uvedeného zákona, ale jde o invaliditu II. stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) uvedeného zákona. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 55 %. Datum změny bylo stanoveno dnem 5. 5. 2022 a doba platnosti posudku do 10/2025. Posudková komise uvedla, že posoudila dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce souhlasně s posudkovým závěrem na první instanci. Od 5. 5. 2022 bylo rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce určeno zdravotní postižení srovnatelné se zdravotním postižením uvedeným v kapitole V, položce 7b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 45 %. Vzhledem k jeho vlivu na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky byla tato hodnota zvýšena o 10 % na celkových 55 %. Komise uvedla, že se u žalobce jedná o poruchu osobnosti se stavy s podstatným narušením pracovního a společenského fungování, s atakami závažného maladaptivního chování, s opakovanými situačními dekompenzacemi. O těžké narušení výkonu většiny denních aktivit s těžkým narušením adaptability, eventuelně stavy, kdy se

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

psychopatologické projevy blíží jiným závažným duševním postižením, se dle komise nejedná, ale nejednalo se o ni ani v předchozí anamnéze, při posuzování bylo zřejmě zohledněno, že se jednalo o stavy v období s poskytováním opakované ústavní péče v nemocnici. Posudková komise dále uvedla, že tak sice nedošlo ke zlepšení celkového zdravotního stavu, ani k jeho trvalé stabilizaci, což je částečně zaviněno léčebnou nonkompliancí pacienta včetně trvání zneužívání drog, jednalo se však o posudkové nadhodnocení psychického postižení, protože vždy po proběhlé hospitalizaci bylo po nasazení vhodných medikamentů a po zavedení režimových opatření dosaženo stabilizace onemocnění. Stejně tak byl stav stabilizován po poslední hospitalizaci ukončené v květnu 2023, posuzovaný byl zklidněn, spolupracoval s personálem, bez agresivních tendencí, byl schopen slušného vystupování a autokorekce chování. Komise konstatovala, že dalším postižením je vertebrogenní onemocnění po proběhlém úrazu v anamnéze, které však s odkazem na jeho charakter a stupeň nezakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který by vedl k dalšímu omezení pracovní způsobilosti. Zachovaná pracovní způsobilost dovoluje vykonávat soustavnou výdělečnou činnost u posuzovaného bez odborné kvalifikace (nejdéle pracoval jako skladový dělník) v podstatně menším rozsahu, (alespoň o polovinu).

10. Zdravotní stav žalobce pak posudková komise posoudila rovněž zpětně, a to od data dosažení jeho 18 let věku tedy od X, kdy od tohoto data do 14. 5. 2017 hodnotila shodně jako posudkový lékař v prvostupňovém a námitkovém řízení. Odlišně však posoudila období od 15. 5. 2017 do 17. 1. 2019, kdy konstatovala dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav již od 15. 5. 2017, kdy posuzovaný navštívil psychiatra a byl jím vyšetřen pro zhoršení svého zdravotního stavu a za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti v uvedeném období stanovila zdravotní postižení srovnatelné se zdravotním postižením uvedeným v kapitole V, položce 7b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 45 %. Tato hodnota pak byla dle § 3 odst. 2 uvedené vyhlášky zvýšena o 10 % na celkových 55 %. Tento stav odpovídal v uvedeném období invaliditě II. stupně.
11. Posudková komise uvedla, že k výrazné poruše funkčnosti při uvedené diagnóze, která ale měla výrazný dopad na adaptibilitu, dochází od roku 2017 (nikoliv až od roku 2018) a trvá přes výkyvy zdravotních potíží (zřetelně v roce 2019) v takřka nezměněném rozsahu dosud, stav přitom nemá tendenci k pevné stabilizaci pro pacientem odmítanou farmakoterapii, kde nespolupráci samozřejmě je možné přičíst charakteru psychického postižení, na druhé straně se však nejedná o psychické postižení psychotické hloubky, a nota bene okamžitý vliv podávané léčby se již po několika dnech projevil při poslední hospitalizaci, kdy přiveden ostrahou pro paranoiditu s agresí a již po 14 dnech dimitován zcela klidný, spolupracující-slušně vystupující, se způsobilostí autoregulace chování. Jedná se tedy o vrozený defekt především kognitivních funkcí, který je proměnlivý při emoční nestabilitě dle okolní situace (farmakologicky ovlivnitelný, ale bez tendence ke spolupráci pacienta), jeho časté autodestruktivní myšlenky jsou zcela bez tendence k realizaci. Diskutabilní je rovněž jeho trvalé užívání kanabinoidů, které na jedné straně částečně zmírňují některé pacientovi potíže, na druhé straně se příliš neslučují s pracovním zařazením jakéhokoliv typu.
12. Žalobce ve vyjádření ke shora uvedeným posudkům Posudkové komise MPSV v Praze vyjádřil nesouhlas s jejich závěrem, zdůraznil, že zmiňovaná „stabilizace“ nikdy nenastala,

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

po hospitalizaci žalobce nebral žádné léky, i přes terapii a nové psychiatrické služby se jeho stav nezlepšil, nikdy nebyl schopen pracovat a nedokázal ani využít podpůrných služeb, které mu v tom mohly pomoci, přestože k tomu byl motivován. Dále poukázal na to, že v posudcích nejsou reflektovány ani nijak využity nelékařské podklady nebyla využita ani poslední zpráva od MUDr. K. z roku 2021.

13. Žalovaná ve vyjádření ke shora uvedeným posudkům Posudkové komise MPSV v Praze uvedla, že potvrdily způsobem dostatečně určitým závěry posudků minulých, to znamená funkční deficit v intenzitě indikující invalidizaci III. stupně nebyl k rozhodnému datu jakkoli prokázán. Ve prospěch nárokové taxace – a rovněž tak pro vznik invalidity „nejpozději k X“ nehovořil a nehovoří žádný objektivní podklad. Doplňující posudek posudkové komise ze dne 14. 2. 2024 pak v rozsahu zadání soudu zodpověděl následně i otázku sporované stabilizace žalobcova zdravotního stavu. Žalovaná zdůraznila, že posudkovou komisí zkonstatované předchozí posudkové nadhodnocení reprezentuje nepochybně arobovanou okolnost svědčící pro změnu či zánik invalidity prve uznané. V tomto směru žalovaná odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 7. 2003, č. j. 4 Ads 19/2003-48. Závěrem pak žalovaná uvedla, že uvedené posudky dle jejího názoru splňují požadavky kladené na úplnost a přesvědčivost odborného lékařského posudku.
14. Součástí spisového materiálu je dále rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 12. 9. 2019, č. j. X, kterým byl žalobci od 18. 1. 2019 přiznán invalidní důchod pro invaliditu III. stupně. Podkladem tohoto rozhodnutí byl posudek o invaliditě vypracovaný posudkovým lékařem Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 11. 2. 2019, dle kterého rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 7c, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 70 %. Jako den vzniku invalidity bylo stanoveno datum 18. 1. 2019 a platnost posudku byla stanovena do 31. 12. 2021.
15. Správní spis dále obsahuje žádost žalobce o změnu data vzniku invalidity ze dne 3. 3. 2022, doručenou Pražské správě sociálního zabezpečení dne 8. 3. 2022. S ohledem na existenci nových podkladů a podkladů, které při předchozím posouzení neměl žalobce k dispozici žalobce žádal o změnu data vzniku invalidity, a to nejpozději k datu jeho nástupu na léčbu závislosti na alkoholu, tedy k datu 23. 9. 2013.
16. K jednání u Městského soudu v Praze dne 6. 6. 2024 se žalobce ani jeho právní zástupce nedostavili, soud proto dle § 49 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) ve věci jednal a rozhodl v jejich nepřítomnosti.
17. Žalovaná ponechala rozhodnutí na úvaze soudu.
18. Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně.
19. Ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

invaliditu I. stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a konečně v případě poklesu nejméně o 70% se jedná o invaliditu III. stupně.

20. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění, posuzuje podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. Ministerstva práce a sociálních věcí, které za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Posudek uvedené posudkové komise soud hodnotí jako každý jiný důkaz, podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s.ř.s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, aby své posudkové závěry řádně zdůvodnila. Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav posuzovaného byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem, jím tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy.
21. V projednávaném případě soud v rámci přezkumu správnosti zjištění zdravotního stavu žalobce ve správním řízení nechal vypracovat posudek Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Praze. Posudková komise zasedající dne 25. 10. 2023 a v rámci doplňujícího posouzení dne 14. 2. 2024 za přítomnosti odborného psychiatra jednoznačně vymezila shodně s posudkovým lékařem v prvostupňovém řízení i v námitkovém řízení, že v době rozhodné pro posouzení, tj. k datu 21. 3. 2023 byl u žalobce zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byla porucha osobnosti se schizoidními a úzkostnými rysy v terénu Aspergerova syndromu diagnostikovaného až v dospělosti, se stavy s podstatným narušením pracovního a společenského fungování, s atakami závažného maladaptivního chování, s opakovanými situačními dekompenzacemi. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti byla hodnocena dle kapitoly V, položky 7b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. a činila 45 %. Vzhledem k vlivu nepříznivého zdravotního stavu na schopnosti využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace byla tato hodnota zvýšena dle § 3 odst. 2 citované vyhlášky o 10 % na celkových 55 %. Posudková komise uvedla, že se nejedná o těžké narušení výkonu většiny denních aktivit s těžkým narušením adaptability, eventuálně stavy, kdy se psychopatologické projevy blíží jiným závažným duševním postižením a nejednalo se o ně ani v předchozí anamnéze, při posuzování bylo dle komise zřejmě zohledněno, že se jednalo o stavy v období s poskytováním opakované ústavní péče v nemocnici. Dle posudkové komise tak sice nedošlo ke zlepšení celkového zdravotního stavu, ani k jeho trvalé stabilizaci, což je částečně zaviněno léčebnou nonkompliancí pacienta, včetně trvání zneužívání drog, jednalo se však o posudkové nadhodnocení psychického postižení, protože vždy po proběhlé hospitalizaci bylo po nasazení vhodných medikamentů a pro zavedení režimových opatření dosaženo stabilizace onemocnění. Stejně tak byl stav stabilizován po poslední hospitalizaci ukončené v květnu 2023, posuzovaný byl zklidněn, spolupracoval

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

s personálem, bez agresivních tendencí, byl schopen slušného vystupování a autokorekce chování. Komise dále uvedla, že další postižení – vertebrogenní onemocnění po proběhlém úrazu v anamnéze s odkazem na jeho charakter a stupeň nezakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který by vedl k dalšímu omezení pracovní způsobilosti žalobce. Posudková komise ve svých závěrech zohlednila doloženou kompletní spisovou dokumentaci PSSZ – LPS pro Prahu 9 a dokumentaci oddělení OLPS pro pracoviště ČSSZ Hradec Králové, doplněnou zdravotní kartou z psychiatrie Remedis s. r. o. Praha 4, zdravotní kartou praktické lékařky MUDr. L. K., Praha 12, psychologickým nálezem PhDr. V., Praha 2 ze dne 16. 8. 2023, vyjádřením Bc. Š. P. – Národní ústav pro autismus z. ú. ze dne 27. 1. 2023, dále psychiatrickým nálezem praktické lékařky MUDr. K. ze dne 10. 1. 2023, nálezem psychosomatické ambulance MUDr. N., Praha 4 ze dne 26. 11. 2018, a psychiatrickými nálezy MUDr. J., Praha 4 ze dne 19. 9. 2022 a ze dne 11. 1. 2023 a platná posudková kritéria. Závěry, k nimž dospěla posudková komise pak odpovídají dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění II. stupni invalidity. Změna stupně invalidity byla stanovena od 5. 5. 2022 (posouzení zdravotního stavu na první instanci) a kontrolní lékařská prohlídka stanovena na 31. 5. 2025.

22. Soud považuje závěry posudkové komise za dostačující a odpovídající obsahu lékařských zpráv. Významné nedostatky v posudcích nenalezl, posudek, ve znění jeho doplnku je úplný, celistvý a přesvědčivý, je z něho zřejmé, že zdravotní stav žalobce byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem jím tvrzeným obtížím a rovněž porovnán s obdobím, kdy mu byl přiznán invalidní důchod III. stupně. Posudková komise s odkazem na zdravotnickou dokumentaci žalobce dostatečně a přezkoumatelně odůvodnila, proč měla za to, že zdravotní stav žalobce lze hodnotit dle kapitoly V, položky 7b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., s mírou poklesu pracovní schopnosti v celkové výši 55 % (včetně navýšení dle § 3 odst. 2 citované vyhlášky). Posudková komise dále rovněž přezkoumatelně odůvodnila, proč má za to, že ke dni vydání napadeného rozhodnutí nehodnotila procentní míru poklesu pracovní schopnosti dle kapitoly V, položky 7c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. s tím, že v případě hodnocení dle této položky v posudku, na jehož základě byl žalobci přiznán invalidní důchod pro invaliditu III. stupně, se jednalo o posudkové nadhodnocení psychického postižení. O správnosti a úplnosti stanovené klinické diagnózy onemocnění žalobce, jakož i o stanovení a řádném zdůvodnění procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce nemá soud pochyb. Posudková komise své závěry adekvátně a dostatečně srozumitelně a přezkoumatelně odůvodnila. Z těchto důvodů soud z uvedeného posudku ve znění jeho doplnku při svém rozhodování vyšel.
23. S ohledem na shora uvedené neshledal soud důvodným návrh žalobce na doplnění dokazování znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví posudkového lékařství.
24. Kromě otázky změny stupně invalidity se Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Praze ve shora uvedeném posudku ve znění jeho doplnku zabývala i otázkou data vzniku invalidity, kterou žalobce učinil předmětem své žádosti ze dne 3. 3. 2022 a rovněž svých námitek proti prvostupňovému rozhodnutí. Posudková komise dospěla k závěru, že v období od X do 31. 12. 2009 a od 1. 1. 2010 do 22. 9. 2013 nebyl žalobce invalidní dle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Zdravotní stav nebyl dlouhodobě nepříznivý. Od 23. 9. 2010 do 14. 5. 2017 nebyl invalidní dle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 10 %. Od 15. 5. 2017 do 17. 1. 2019 byl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Šlo o invaliditu II. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) uvedeného zákona. Od 18. 1. 2019 do 4. 5. 2022 byl žalobce invalidní dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění, nejednalo se již o invaliditu II. stupně, ale o invaliditu stupně III. Od 5. 5. 2022 pak byl žalobce, jak je uvedeno shora shledán invalidní dle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění s tím, že již nešlo o invaliditu III. stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) uvedeného zákona, ale o invaliditu stupně II. dle § 39 odst. 2 písm. b) uvedeného zákona. V období od 15. 5. 2017 do 17. 1. 2019 tak posudková komise hodnotila odlišně oproti posudkům z prvostupňového a námitkového řízení. Dle těchto posudků v období od 23. 9. 2010 do 25. 11. 2018 nebyl žalobce shledán invalidním dle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, od 26. 11. 2018 do 17. 1. 2019 pak byl shledán invalidním dle § 39 odst. 1 uvedeného zákona s tím, že se jednalo o invaliditu I. stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) uvedeného zákona. I tento závěr posudkové komise s ohledem na shora uvedené považuje soud za adekvátně a dostatečně srozumitelně a přezkoumatelně odůvodněný, a tedy za správný.

25. Přestože žalobce učinil otázku změny data vzniku invalidity, a tedy možného zpětného přiznání invalidního důchodu předmětem své žádosti ze dne 3. 3. 2022 a rovněž svých námitek proti prvostupňovému rozhodnutí a posudky vypracované v rámci prvostupňového i námitkového řízení se k otázce data vzniku invalidity v období před 18. 1. 2019, tedy před přiznáním invalidity III. stupně vyjádřily, žalovaná se touto otázkou v napadeném rozhodnutí vůbec nezabývala, nikterak ji nehodnotila a závěry posudků tomto směru učiněné nereflektovala.
26. Z důvodů shora uvedených soud postupoval podle § 78 odst. 1 s.ř.s. a žalobou napadené rozhodnutí zrušil pro vady řízení, a to pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů (§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.), a podle § 78 odst. 4 s.ř.s. vyslovil, že se věc vrací žalované k dalšímu řízení.
27. V dalším řízení bude na žalované, aby se v intencích shora uvedeného, při respektování závěrů vyslovených ve shora uvedeném posudku Posudkové komise MPSV, řádně vypořádala s otázkou změny data vzniku invalidity žalobce.
28. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., dle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch právo na náhradu nákladu řízení před soudem. Náklady vynaložené žalobcem na dané řízení představují náhradu nákladů právního zastoupení, spočívající v odměně za tři úkony právní služby, tj. převzetí, sepsání žaloby a písemné vyjádření k posudku ze dne 30. 4. 2024 po 1 000 Kč (§ 7 odst. 2, § 9 odst. 2 a § 11 vyhlášky č. 177/1996 Sb.), celkem 3 000 Kč a náhrady hotových výdajů v částce 300 Kč za jeden úkon, celkem 900 Kč (§ 13 odst. 3 téže vyhlášky), včetně DPH ve výši 819 Kč. Žalovaná je tedy povinna zaplatit žalobci celkem na nákladech řízení částku 4 719 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 6. června 2024

JUDr. Dana Černá v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje X.